

POSTANOWIENIE

Dnia 11 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **M.M.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 11 czerwca 2026 r.

kwestii wyłączenia sędziego **A.B.**

od udziału w sprawie II KK 257/25,

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k. oraz art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności

p o s t a n o w i ł:

wyłączyć sędziego A.B. od udziału w sprawie Sądu Najwyższego o sygn. akt II KK 257/25.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 11 marca 2026 r. (data wpływu) obrońca skazanego M.M. wniósł o wyłączenie sędziego A.B. od udziału w rozpoznawaniu niniejszej sprawy z uwagi na uzasadnione wątpliwości co do bezstronności sędziego w przedmiotowej sprawie. Wskazał na fakt powołania A.B. na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego przez Prezydenta RP na skutek wniosku Krajowej Rady Sądownictwa, której skład ukształtowano na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r., a zatem organu powołanego niezgodnie z Konstytucją.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek podlega uwzględnieniu. Sąd Najwyższy związany jest bowiem uchwałą trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r. (BSA I-4110-1/2020), w świetle której skład Sądu Najwyższego, w którym zasiada sędzia powołany na to stanowisko przez Prezydenta RP na skutek wniosku Krajowej Rady Sądownictwa, której skład ukształtowano na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r., a zatem tak jak A.B., dotknięty jest wadą w postaci nienależytej obsady sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Podkreślono tam m.in, że „powołanie do Sądu Najwyższego jest zawsze pierwszym powołaniem na urząd w tym Sądzie, wymaga więc spełnienia szczególnych warunków i dochowania procedur, w których rzeczywiście można zweryfikować kompetencje kandydata, także z punktu widzenia jego cech istotnych dla zachowania niezawisłości i bezstronności. Brak takiej weryfikacji i brak transparentności procesu powołania, którą charakteryzowały się przeprowadzone konkursy, tworzą stan niepewności i rodzaj podejrzenia o polityczne motywacje decyzji nominacyjnych. Wyklucza to spełnienie obiektywnych warunków postrzegania tak nominowanych osób jako bezstronnych i niezawisłych. Tym bardziej, że chodzi o powołania do sądu ostatecznej instancji, mającego kompetencję do uchylania prawomocnych orzeczeń sądowych i dokonywania wiążącej wykładni prawa, którego orzeczenia nie podlegają już efektywnej kontroli, pozwalającej na weryfikację, czy spełnione zostały warunki bezstronności i niezawisłości sądu, w składzie którego biorą udział osoby powołane na urząd sędziego Sądu Najwyższego w wadliwej procedurze. Z tego powodu dochowanie najwyższych standardów w procesie powoływania na urząd jest decydujące dla oceny czy osoba, która to postępowanie przeszła, daje gwarancje niezawisłości i bezstronności Sądu Najwyższego, gdy orzeka ona w danym składzie tego Sądu”.

W świetle powyższego stwierdzić zatem należy zasadność wniosku o wyłączenie, albowiem zachodzą podstawy do wyłączenia sędziego A.B. od udziału w sprawie prowadzonej w Sądzie Najwyższym pod sygnaturą II KK 257/25, skoro jak wskazano wyżej sąd orzekający, w którego składzie by uczestniczył, nie spełniałby w tej sytuacji kryteriów określonych w art. 45 ust. 1 Konstytucji, art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, zaś postępowanie prowadzone przez taki sąd byłoby obciążone wadą traktowaną na gruncie wykładni przyjętej w

uchwale trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r. jako bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie. Na marginesie nasuwa się uwaga, że podjęta w następstwie niniejszego orzeczenia procedura przydziału sprawy do referatu innego sędziego powinna pomijać sędziów, których status jest tożsamy ze statusem sędziego A.B.

[WB]

[r.g.]